

for hele vort økonomiske Liv. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa, men kun sige, at selv om man gjorde Arbejdstiden 2—3 Timer længere, vilde det ikke betyde, at der blev produceret en eneste Smule mere her i Danmark. Muligvis vilde det betyde, at de Røster, som har hævet sig fra Arbejdsgivernes Side, om de 7 fede Aar, der nu skulde komme efter de magre, fik Ret, thi denne Forlængelse af Arbejdstiden med samme Fortjeneste vilde uvægerlig betyde bedre Forhold for Producenterne, men ikke for Arbejderne, det vilde betyde mere Arbejdsløshed, mere social Uro, og denne kunde let blive saa stærk, at selv en stærk Regering kom til at tage Hensyn til den. Arbejderne er ikke selv i Stand til at øge Produktionen, men her er et Punkt, hvor man efter min Mening her i Danmark ikke har været tilstrækkelig klartseende, hvor man ikke har gjort tilstrækkeligt. Den væsentligste, den mest betydningsfulde Produktion, vi har, er det danske Landbrugs Produktion, og lad mig tilføje, at ved Siden deraf staar det danske Fiskeri, som desværre i Øjeblikket befinder sig i en Nødtilstand. Der har man ogsaa en ret væsentlig Produktion, idet man der øser Værdier op af Havet. Jeg vil haabe, at det vil lykkes Ministeriet at gøre noget for Fiskerne, og jeg vil haabe, at det vil lykkes at faa en Vareudveksling i Stand, saaledes at Fiskeriet atter vil kunne komme i Gang, og at Fisken vil kunne afsættes Syd paa og blive betalt med Varer i Stedet for at blive betalt efter den lave Markkurs.

Men der er et andet Punkt, jeg undrer mig meget over, og det er dette, at der i dette høje Ting, hvor der sidder saa mange udmærkede Repræsentanter for det danske Landbrug, Repræsentanter for det danske Hedeselskab og ogsaa Repræsentanter for Statens Grundforbedringsvæsen, ikke tidligere er slaaet til Lyd netop for Grundforbedringen. Der er for mig ikke mindste Tvivl om, at hvis den danske Jord i Øjeblikket blev udnyttet, hvis den var i Orden baade paa den ene og den anden Maade, kunde man producere det dobbelte af, hvad der produceres i Øjeblikket, og det vilde betyde, at vi kunde føde en dobbelt saa stor Befolkning og dog sende det dobbelte Kvantum Landbrugsvarer ud af Landet. Der er i Øjeblikket hos Befolkningen en stærk Interesse oppe, som i ganske væsentlig Grad er skabt i de senere Aar, og i hvilken ikke mindst Statens Grundforbedringsvæsen har sin Andel. Der blev af det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen, railleret over, at Statens Grundforbedringsvæsen

havde brugt 110 000 Kr. for at administrere 40 000 Kr. Dette Tal er en Del misvisende. De 110 000 Kr., som Statens Grundforbedringsvæsen har brugt, har skabt Interesse i det danske Landbrug netop for dette Spørgsmaal, og der ligger efter min Mening en af de væsentligste Opgaver, som den allernærmeste Fremtid maa tage op, der ligger Produktionen, som vi kan øge meget betydeligt. Og netop denne Forøgelse af Produktionen vil være ensbetydende med, at man kan skaffe Arbejde i Massevis derved, at man benytter Mergellejer og søger at faa vandede Arealer drænet. Det er blevet udtalt under Finanslovdebatten, at et enkelt Grundforbedringsarbejde var blevet aflyst af Hedeselskabet, fordi det ikke kunde betale sig. Jeg ved ikke, om dette passer, men jeg vil gerne sige — og jeg tror, at jeg i den Henseende kan faa Tilslutning fra de allerfleste sagkyndige —, at vel er Arbejdet med Grundforbedring i Øjeblikket dyrt, vel er Arbejdslønnen høj og Drænrør og alle Materialer, som man skal bruge, blevet fordyret under Krigen, men der har alligevel aldrig været en Tid, hvor man hurtigere faar sine Penge igen efter at have sat dem i Grundforbedringer. Jeg vilde gerne, at dette skulde lyde ud til den danske Landmand; for det betyder noget, om der bliver sat et systematisk Arbejde i Gang i hver Kommune Landet over. Derved vil man kunne bevirke, at det Fødselsoverskud, der fremkommer paa Landet, som vi ikke har Boliger til, og som vi ikke har Jord til derude, alligevel bliver derude, fordi der der er Arbejde og Fortjeneste.

Jeg skal hermed slutte disse Bemærkninger, idet jeg udtaler Ønsket om, at der netop fra den Side, som har Autoritet ude blandt Landmændene, fra det danske Hedeselskabs og Statens Grundforbedringsvæsens Side, maatte blive ydet Tilslutning til de Ord, jeg her har udtalt. Vi ved alle sammen godt, at der i de senere Aar har staaet en ret skarp Strid indenfor disse to Institutioner, en Strid, som ogsaa blev ført her indenfor Rigsdagens Vægge, og som gav Anledning til, at der for et Par Aar siden blev nedsat en Kommission til Undersøgelse af dette Forhold. Jeg haaber, at denne Kommission ret hurtig maa være færdig med sit Arbejde, at der maa komme en Betænkning, og at denne netop maa være saadan, at Arbejdet bliver paabegyndt, saaledes at der ikke længere skal være en Rivaliseren mellem de to Selskaber, men at der maa blive en Kappelstrid om, hvem der hurtigst muligt kan